

כמובן שהרבנות עושה שימוש [במספר הטיפולוגי](#) "שבעים" מתוך חוסר דעת ומתוך רווח אישי¹ אשר מסיט את מחשבת הקורא שחוקר את הטקסט המקראי מהאמת הבסיסית עליה נשען ספר תורת משה והיא; אחדות ה"אלוהים".

כלומר, הרעיון שיש שבעים פנים לתורה הוא אנומליה² מחשבתית/[אוקסימורון](#) שמאפשרת מקדם ביטחון. הווה אומר, כאשר הרבנות אומרת שיש שבעים פנים, היא בפועל לוקחת לה מרחב ביטחון לטעויות שהיא עושה.

ביסוד מרחב זה מצויה התעלמות בוטה מרעיון האחדות של יהוה והפיכתו של הרעיון האלוהי לערבוביה של קולות המבלבלים את האדם, ומסיטים אותו מדרך הישר. על ידי השימוש בריבוי הדעות: 1. ניתן להכשיר כמעט כל שרץ ולתרץ כל התנהגות. 2. אפשר לתת מקום לכל "בעל זרוע" להצטרף למעגל השליטה (חברי מערכת השליטה/רבנות).

כאשר הסופר המקראי משמיע באוזני העם את המאמר של "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד". הוא למעשה אומר שהקול הפנימי של האדם – בזמן שהוא קורא את הטקסט – הוא קול אחד בלבד.

כמובן שכל אדם מודע מבין שבעולם מעשי אין דבר כזה ריבוי אמיתות, ריבוי אמיתות הוא שיגיון מחשבתית הקיים רק בדמיון האדם החושב³.

לסיכום: אין שבעים פנים כמו שלחוק אין שבעים פרשנויות. פרשנויות מרובות הן חוסר דעת ובלבול הדעת. ספר הישר מציג את הדעה היחידה שקובעת בספר תורת משה. את האישור של הסופר המקראי אתם יכולים לראות בחלק הראשון של ספר הישר (12 האבנים).

<https://www.seferhayashar.com>

¹ הסיבה שהמשפט השגוי הזה מצוטט; היא כדי לסבך את הענייניים וליצור תהו ובהו (כאוס) אשר משמש את השרלטנים וחסרי הדעת כמצע גידול לפרנסתם מחד, וכאישור לדרכם הטועה מאידך.

² חוק הוא יצירת גבול, כאשר לחוק יש שבעים פרושים הרי אין חוק – זו פריצות והפקרות.

³ יש רק [אמת אחת](#).

התשובה נמצאת בגוף השאלה; כי הם מנסים לתפוס את האמת בעזרת מחשבתם בלבד ומחשבה היא דבר שמשקף את המציאות ולכן היא דבר גמיש ורחב שמכיל הרבה גורמים שנראים כמו אמיתות, אולם, כאשר תופסים את האמת עם כלל המודעות – יש רק אמת אחת.